

[Ministeren for handel, industri og søfart.]
noget væsentligt for bagerens omkostninger. Hertil må man svare, at forsåvidt angår rugbrød, sigtebrød og franskbrød er de uden betydning; de har betydning for priserne på wienerbrød, hvor der dog kun kunne blive tale om en mindre nedsættelse. Altså, når man står overfor valget mellem på den ene side en nedsættelse af prisen på wienerbrød og en meget kraftig forhøjelse af margarineprisen, eller på den anden side at lade være med at lave om på disse ting, er jeg ikke i tvivl om, at det vil være rigtigt at vælge det sidste.

Forsåvidt angår sukker, er det urigtigt, at der er en særavgift på sukker til bagerne. Det forholder sig således, at vi her i landet har to sukkerpriser. Den ene er den, man vel vil kalde den naturlige pris, den, der svarer til produktionsomkostningerne; den betales for sukker til al industriel anvendelse, herunder af bagerne. Den anden pris er den, man kan godt sige kunstigt lave pris, som forbrugerne betaler; det er noteringsprisen, der ligger på 41 øre, hvorimod man for sukker til industriel anvendelse må betale 84 øre. Det må vel forholde sig sådan, at det tilskud, man giver til forbrugerne for at holde en så vigtig forbrugsvarer nede i pris, ikke kan medføre forpligtelse til at give industrien eller bagerne samme tilskud. At det ærede medlem foretager en sammenligning med importprisen, er jo uden enhver relevans, idet man jo kun kan importere sukker for dollars, og det vil jeg formode, at selv det ærede medlem hr. Tholstrup ikke vil bringe i forslag.

Tholstrup: Jeg takker den højtærede minister for dette svar; men jeg tror nok, at han har misforstået spørgsmålet i nogen grad, idet det svar, der blev givet til det ærede medlem hr. Weikop, kun drejede sig om, hvilken lovhjemmel der var til gennemførelse af disse afgifter. Selvfølgelig er det for, at de blev opretholdt, var jo i sin tid den, at det blev billigere for forbrugerne at bruge den nu indførte margarine i modsætning til smørret, som var dyrere. Nu er forholdet det, at forhøjelsen af melprisen, som drejer sig om ca. 10 mill. kr., ville have bevirket en højere pris på hvedebrødet, men den kan man altså ved at tage bagerne med på råd om spørgsmålet muligvis få dem til at lægge på wienerbrødet, således at man forhøjer prisen på dette brød tilsvarende og på den måde får dækning. Men det er i realiteten hvedemelet, der er blevet dyrere, og jeg kan ikke

se, det kan være rimeligt, at man pålægger en bestemt vare en afgift til fordel for andre varer. Det betyder til syvende og sidst, at de samme mennesker, som får disse andre varer lidt billigere, skal betale afgifterne.

Med hensyn til sukker blev det sagt, at der ikke er tale om nogen særavgift, idet man har to priser, en pris på 41 øre, som er en udsalgspris, og så produktionsprisen. Men produktionsprisen er jo ikke 84 øre, de 84 øre er et tal, der er grebet ud af luften. Det er muligt, at det tal havde en vis tilknytning til verdensmarkedsprisen, dengang det blev fastsat for nogen tid siden, men i dag har det det ikke.

Jeg tror heller ikke, det er rigtigt i dag, at vi ikke kan købe sukker på verdensmarkedet uden at betale med dollars. Såvidt jeg ved, kan man købe sukker i London og betale med sterling til 60 øre pr. kg, 31 shillings pr. cwt. i dag og 30¹/₂ shillings på senere levering; det er de priser, jeg har fået opgivet. Det, man kan købe for dollars, er råsukker fra Cuba, det koster ca. 44 øre på Cuba, men det skal så raffineres, før det er klar til salg. Der må være et lille misforhold her, og jeg vil gerne have rettet dette, hvis ikke min opfattelse er rigtig.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg forstår, at det ærede medlem vil foretrække en sænkning i wienerbrødsprisen imod en kraftig forhøjelse af margarineprisen. Deri er jeg ganske uenig med det ærede medlem.

Det ærede medlem var i tvivl om, at den produktionspris, jeg opgiver, er den rigtige; jeg forstår ikke, hvorfor det ærede medlem drager det i tvivl.

Endvidere mener det ærede medlem, i hvert fald med nogenlunde sikkerhed, at man kan købe sukker mod sterling i London til en meget lav pris. Det er jo en oplysning, som vil interessere vore nordiske aftagere af sukker, som køber dansk sukker imod henholdsvis norske og svenske kroner til en noget højere pris, end det ærede medlem her nævner. Men jeg går ud fra, at det ærede medlems oplysning også på dette punkt er urigtig.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Alvilda Larsen* til ministeren for byggeri og boligvæsen.

Agter ministeren at fremsætte forslag om ændringer i lov nr. 235 af 30. april 1946 om byggeri med offentlig støtte i anledning af, at Gentofte